

то повече са увѣряваме, че сичко това става въ угода на нѣкое вліятелно лице което общавало незабавното припознаваніе на българската черкова отъ другитѣ православны черковы, ако екзарха не былъ отъ извърженитѣ владыцы. Мѣчихме са, нѣ не можихме да разберемъ, защо прѣдъ сичко и надъ сичко трѣба да поставяме удобреніето на другитѣ черковы и да стѣсняваме и тѣй много стѣснената си черковна свобода за смѣткитѣ на другитѣ. Ный отъ сичката си душа искахме да намѣримъ едно оправданіе на това, и ненамѣрихме. На сѣкадѣ ни са прѣдставяше въпросътъ: за кого са съставя българската черкова и кому ще служи? и сѣкога отговорътъ бѣше единъ: за българскый народъ. Нѣ кога е тѣй, защо не са стѣвѣтватъ само интереситѣ на този народъ, а са турга по напрѣдъ Русія и Сърбія? Защо ный не можемъ да имаме черкова тѣй съставена и тѣй наредена въ управленіето и въ лицата си, както го искатъ българитѣ, а трѣба да пытаме по-напрѣдъ чуждытѣ черковы и държавы? Ако имаме право да си имаме своя черкова, тя трѣба да бѣде на пълно паша; ако ли нѣмаме ный право и черковата ни трѣба да бѣде една милость отъ другоземнитѣ черковы, по добръ да ѝ немаме. Лоше е да имамы помежду си черкова, основана на чужды съображенія. За насъ е доста удобреніето на нашето правителство.

Намъ е жално за тѣзи интригы и по друга